

foranstaltede Statsinventaricommissionen de paagjældende Inventarier forsikrede paa 1 Aar i det Kongelige octroierede almindelige Brandassurance-Compagni for Varer og Effecter, nemlig for Fredensborg Slot for 130,000 Rbd. og for Bernstorff Slot for 7,000 Rbd.; Præmierne for Forsikringen med Tillæg af Policepenge beløb sig imidlertid til henholdsvis 261 Rbd. og 33 Rbd., tilsammen 294 Rbd. De saaledes manglende 144 Rbd. ere efter Finantsministeriets Ønske foreløbig afholdte af den ovennævnte Conto til Udgifter ved Statsinventaricommissionen, navnlig af det Beløb af 600 Rbd., som er beregnet at ville medgaae i Diæter og Godtgjørelse for Rejsendgifter til Commissionens Medlemmer og Inventarie-Inspectøren paa Forretningsreiser. Da der imidlertid ikke kan regnes paa, at der vil finde nogen Besparelse Sted paa denne Conto, maa Indenrigsministeriet ønske at erholde Efterbevilling paa de nævnte 144 Rbd.

ad den Grønlandske Handel.

For om muligt at kunne bibeholde den grønlandske Handels herværende Tranfogeri paa dets nuværende Plads blev der, overensstemmende med den ved Finantsloven for 1864—65 dertil meddelte Bevilling, i Aaret 1864 foretaget en Overbygning af de Bander, hvori Tranbrændingen foregaaer, da det efter de Ministeriet forelagte Oplysninger fandtes antageligt, at Uddunstningerne fra Tranbrændingen derved vilde kunne gjøres umærkelige for Stadens Beboere. Efterat dette Arbejde var fuldført, modtog man imidlertid fra Justitsministeriet som øverste Sundhedsautoritet en Meddelelse om, at det flere Gange havde været Tilfældet, at den eiendommelige ubehagelige Stank fra Tranfogeriet udbredte sig over Byen i vidt Omfang, hvortil knyttedes en Forespørgsel, om Indenrigsministeriet var betænkt paa at iværksætte en Flytning af oftnævnte Etablissement. Det blev derfor af Hensyn saavel til de store Bekostninger som til de øvrige Ulemper, hvormed en saadan Flytning vilde være forbunden, overdraget Ministeriets tekniske Consulent, Professor Hummel, at lade anstille Forsøg for, om muligt, at paavise et Middel, hvorved Stanken kunde fjernes, og da man derefter i afvigte Foraar fra ham modtog Indberetning om, at der efter Udfaldet af de i saa Henseende anstillede Forsøg var Haab om, at Diemedet vilde naaes ved at lede Dampene fra Tranfjedlerne til Siden hen til et vidt verticalt Rør, hvorigjennem der falder en Regn af smaa Draaber, saaledes at Dampene, der nu ere affjødte, fra Underenden af dette Rør føres ind igjennem en Canal under Skjedlens Muurværk, derfra igjennem Udstedet og Udcanalerne til Skorstenen, kunde Ministeriet, som fandt at maatte billige de saaledes foreslaede yderligere Forbedringer ved Tranfogeriet, ikke tage i Betænkning at lade disse iværksætte, saasnart som det var muligt, idet man efter det Standpunkt, hvorpaa Spørgsmaalet om Tranfogeriets Flytning befinder sig, maatte ansee det for magtpaaliggende, at de vare foretagne, forinden Tranfogeriet ved Skibenes Hjemkomst fra Grønland om Efteraaret paany skulde tages i Brug. Efterat Tilbud om Udførelsen af dette Arbejde vare erhvervede fra Gæmst & Lund, F. Schæbel og E. F. Niedel, er det omhandlede Arbejde i Overensstemmelse med den Sidstnævntes Tilbud, som det laveste, udført i Løbet af Sommeren, hvortil er medgaaet de her opførte 1,720 Rbd., der under Forventning af Rigsdagens Billigelse ere afholdte af Handelens Kasse. Særligt bemærkes, at man, efter Udførelsen af de her omhandlede Forbedringer ved Tranfogeriet, fra Handelsdirectoratet har modtaget Meddelelse om, at der ikke alene under Tranomfogning, men ogsaa under Spækudfogning og Brankning af Trekroner-Tran nu kun mærkes faare liden eller saa godt som ingen Damp eller Uddunstning i selve Røghuset, saa at de deri arbejdende Folk nu ikke længere besværes deraf, ligesaa lidt som der nu paa Handelens Plads spores Lugt af Tranfogeriet.